

Drept civil - Proba teoretica - Curte de Apel**1 În materia exercitării autorității părintești:**

- A. prezumția de mandat tacit reciproc între părinți este aplicabilă, față de terții de bună-credință, în cazul actelor curente pentru exercitarea drepturilor și îndeplinirea îndatoririlor părintești, încheiate de unul dintre părinți, după data de 1.10.2011;
- B. prezumția de mandat tacit reciproc între părinți este aplicabilă, față din oricare dintre terți, în cazul actelor curente pentru exercitarea drepturilor și îndeplinirea îndatoririlor părintești, încheiate de unul dintre părinți, după data de 1.10.2011;
- C. prezumția de mandat tacit reciproc între părinți este aplicabilă, față de terți, în cazul actelor curente încheiate de unul dintre părinți, pentru exercitarea drepturilor și îndeplinirea îndatoririlor părintești, și în cazul căsătoriilor în ființă la data intrării în vigoare a Codului civil.

2 În materia divorțului:

- A. în caz de divorț prin acord, instanța poate dispune obligarea pârâtului la plata către reclamant a prestației compensatorii, în cazul în care din probe rezultă că divorțul ar crea un dezechilibru semnificativ în condițiile de viață ale reclamantului;
- B. instanța se pronunță din oficiu cu privire la raporturile dintre părinții divorțați și minor, chiar dacă acesta a dobândit capacitatea de exercițiu anticipată;
- C. dispozițiile din hotărârea judecătorească privitoare la raporturile dintre părinți și copii pot fi schimbate de instanța de tutelă în cazul schimbării împrejurărilor.

3 În materia dreptului de trecere, acțiunea în despăgubire pe care o are proprietarul fondului aservit împotriva proprietarului fondului dominant:

- A. este imprescriptibilă, deoarece dreptul de trecere este imprescriptibil;
- B. termenul general de prescripție începe să curgă din momentul în care fondul dominant dobândește un alt acces la calea publică;
- C. termenul general de prescripție începe să curgă din momentul în care a fost stabilit dreptul de trecere.

4 În materia clauzei de inalienabilitate:

- A. înstrăinătorul poate să ceară anularea actului de înstrăinare subsecvent, încheiat cu nerespectarea clauzei de inalienabilitate;
- B. atât înstrăinătorul, cât și terțul, dacă inalienabilitatea a fost stipulată în favoarea acestuia, pot să ceară rezoluțiunea contractului în cazul încălcării clauzei de inalienabilitate de către dobânditor;
- C. inalienabilitatea instituită prin testament oprește transmiterea bunului pe cale de succesiune.

5 Dreptul de folosință cu titlu gratuit corespunzător dreptului de proprietate publică:

- A. este apărat, de către titular, pe calea acțiunii confesorii;
- B. se poate constitui prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean sau, după caz, a consiliului local, iar exercitarea sa este controlată numai de Guvern și de consiliul județean;
- C. se acordă, asupra bunurilor proprietate publică, pe termen limitat, în favoarea instituțiilor publice.

6 În materia servituților:

- A. servitutea de a lua apă din fântâna situată pe fondul altui proprietar este necontinuă, pozitivă și aparentă;
- B. servituțile negative pot fi dobândite și prin uzucapiune extratabulară;
- C. acțiunea confesorie de servitute se prescrie în termenul general de 3 ani.

7 Nu este nedemn de a moșteni:

- A. fiul, condamnat penal pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenția de a-l ucide pe tatăl său, dacă ulterior comiterii faptei, prin legat, tatăl i-a lăsat moștenire fiului condamnat un bun imobil;
- B. descendentul condamnat penal pentru săvârșirea, înainte de deschiderea moștenirii, a unei infracțiuni cu intenția de a-l ucide pe un alt descendent care, dacă moștenirea ar fi fost deschisă la data săvârșirii faptei, ar fi restrâns vocația la moștenire a făptuitorului;
- C. persoana condamnată penal pentru săvârșirea unei infracțiuni din culpă, împotriva celui care lasă moștenirea a unor fapte care au avut ca urmare moartea autorului.

8 Soțul supraviețuitor:

- A. are o cotă de jumătate din moștenire, dacă vine în concurs cu ascendenții și colaterali privilegiați;
- B. îl moștenește pe soțul decedat, dacă hotărârea de divorț a rămas definitivă după data deschiderii succesiunii;
- C. are o cotă de o treime din moștenire, dacă vine în concurs cu descendenții defunctului.

9 Este indivizibilă:

- A. obligația persoanelor care răspund împreună pentru comiterea unei fapte prejudiciabile în temeiul răspunderii civile delictuale;
- B. obligația de a executa prin echivalent o obligație indivizibilă;
- C. obligația de garanție contra evicțiunii între debitori.

10 În materia erorii, viciu de consimțământ:

- A. eroarea de drept atrage anularea contractului atunci când privește o normă juridică determinată, potrivit voinței părților, pentru încheierea contractului, normă de drept care este accesibilă și previzibilă;
- B. eroarea nu este esențială dacă poartă asupra unei calități a obiectului prestației;
- C. contractul nu poate fi anulat dacă faptul asupra căruia a purtat eroarea putea fi, după împrejurări, cunoscut cu diligențe rezonabile.

11 Pot fi atacate pentru leziune:

- A. contractele aleatorii;
- B. contractele comutative;
- C. contractele cu titlu gratuit.

12 În materia contractului de vânzare:

- A. vânzarea făcută pe un preț nedeterminat prin contract este valabilă, atât timp cât părțile au convenit asupra unei modalități de determinare a prețului, la un moment ulterior oarecare și care necesită un nou acord de voință al părților;
- B. clauzele îndoielnice se interpretează întotdeauna în favoarea cumpărătorului;
- C. vânzarea pe încercate este o vânzare sub condiție suspensivă.

13 Vânzătorul:

- A. garantează întotdeauna contra viciilor ascunse;
- B. este obligat să restituie cumpărătorului, în parte, prețul și cheltuielile făcute cu prilejul vânzării atunci când, în temeiul garanției contra viciilor cumpărătorul a obținut reducerea corespunzătoare a prețului;
- C. are dreptul să obțină numai rezoluțiunea contractului și daune-interese, dacă cumpărătorul nu a plătit prețul la termenul convenit prin contract.

14 În materia sublocățiunii:

- A. sublocățiunea este interzisă în cazul în care prin contract valabil încheiat părțile au exclus cesiunea;
- B. în cazul neplății chiriei în temeiul contractului de locațiune încheiat la data de 01.09.2010, locatorul îl poate urmări pe sublocatar până la concurența chiriei pe care acesta o datorează locatarului principal dacă contractul de sublocățiune s-a încheiat la data de 01.10.2012;
- C. întotdeauna locatarul poate încheia un contract de sublocățiune, total sau parțial, cu privire la un bun mobil sau imobil, dacă această facultate nu i-a fost interzisă în mod expres.

15 Mandatarul își poate substitui un terț:

- A. numai dacă mandantul l-a autorizat în mod expres să își substituie o altă persoană în executarea în tot sau în parte a mandatului;
- B. dacă împrejurări neprevăzute îl împiedică să aducă la îndeplinire mandatul și îl înștiințează de îndată pe mandant cu privire la substituire;
- C. numai dacă se poate prezuma absolut că mandantul ar fi aprobat substituirea dacă ar fi cunoscut împrejurările care o justifică.

16 Sunt imprescriptibile extintiv:

- A. acțiunea confesorie de superficie, acțiunea negatorie;
- B. acțiunea în prestație tabulară îndreptată împotriva tertului dobânditor înscris anterior în cartea funciară;
- C. acțiunea în radierea din cartea funciară a unui drept concurent sau în acordarea rangului preferențial.

17 În materia Legii nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a stabilit că:

- A. în cadrul unei acțiuni în răspundere civilă delictuală, în care se solicită acoperirea prejudiciului reprezentat de diferența dintre valoarea imobilului stabilită într-un litigiu civil, având ca obiect acțiune în revendicare și cea stabilită de Secretariatul Comisiei Naționale conform art.21 alin.6 din Legea nr.165/2015, prevalează dispozițiile dreptului comun, reprezentat de art.1348 Cod civil;
- B. în situația în care, au optat pentru restituirea imobilului, în procedura specială de reparație, foștii proprietari sau moștenitorii acestora dobândesc calitatea de proprietari, cu efect retroactiv, indiferent de data dispoziției de restituire;
- C. în principiu este admisibilă o acțiune de drept comun, având ca obiect plata despăgubirilor pentru lipsa de folosință a unui imobil preluat în mod abuziv de stat, de vreme ce această conduită nu a fost interzisă expres în conținutul legii speciale, însă fapta ilicită ce poate fi analizată în contextul Legii nr.10/2001 nu este reprezentată de privarea fostului proprietar de dreptul de proprietate asupra imobilului, ci de conduita Statului Român în procedura de soluționare a notificării.

18 În jurisprudența sa Curtea Constituțională a României a reținut că:

- A. principiul neretroactivității legii civile este de rang constituțional și are o valoare absolută, în sensul că legiuitorul nu poate institui nicio derogare, și semnifică faptul că legea civilă se aplică tuturor situațiilor juridice născute după intrarea ei în vigoare, precum și situațiilor juridice trecute, consumate (facta praeterita);
- B. potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, de la data intrării în vigoare acesteia, ea se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare (facta futura), actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar consumate la data intrării în vigoare a legii noi (facta pendencia);
- C. excepția instituită de legiuitor de la principiul aplicării imediate a legii noi, reprezentată de regimul juridic diferit aplicabil efectelor generate de antecontracte în formă autentică, încheiate anterior intrării în vigoare a legii noi, este de natură a genera o situație privilegiată în privința dreptului de creație al persoanelor care au încheiate astfel de antecontracte în formă autentică, contrară exigențelor principiului constituțional al egalității în fața legii în componenta sa referitoare la interzicerea privilegiilor coroborat cu cel al garantării și ocrotirii egale a dreptului de proprietate privată.

19 Cu privire la aplicarea, în cazul locului de muncă, a art. 10 din Convenție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. semnalarea, de către un angajat din sectorul public, a unor fapte de încălcare a legii la locul de muncă, trebuie, în toate cazurile, să beneficieze de protecție;
- B. poate fi necesar să beneficieze de protecție angajatul sau funcționarul public, în cazul în care este singura persoana, ori face parte dintr-o categorie restrânsă de persoane, care știe ce se întâmplă la locul de muncă și, astfel, este cea în măsură să acționeze în interes public, alertând angajatorul sau publicul larg;
- C. angajatul care are obligația de loialitate, comportament rezervat și discreție față de angajator nu poate beneficia de protecția art. 10 din Convenție.

20 În jurisprudența sa, CJUE a reținut că:

- A. din cerințele inerente protecției drepturilor persoanelor particulare care se bazează pe dreptul comunitar, decurge că acestea trebuie să aibă posibilitatea de a obține în fața unei instanțe naționale repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea acestor drepturi în urma unei hotărâri a unei instanțe de prim grad de jurisdicție;
- B. art. 7 lit. f din Directiva 95/46 se opune ca un stat membru să excludă în mod categoric și generalizat posibilitatea ca anumite categorii de date cu caracter personal să fie prelucrate, fără a permite o ponderare a drepturilor și intereselor opuse în cauză într-un anumit caz;
- C. în ceea ce privește art. 24 pct. 1 din Regulamentul 1215/2012, care prevede o competență exclusivă a instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia este situat imobilul, în materie de drepturi reale imobiliare, sau de închiriere a unor imobile, această competență cuprinde toate acțiunile care privesc drepturi reale imobiliare.

21 Încheierea prin care s-a respins recuzarea:

- A. poate fi atacată, separat de hotărârea de fond, în termen de 5 zile de la comunicarea acestei încheieri;
- B. nu este supusă niciunei căi de atac, atunci când recuzarea a fost respinsă ca rămasă fără obiect, față de admiterea declarației de abținere;
- C. poate fi atacată, odată cu hotărârea prin care s-a soluționat cauza, în termen de 30 zile de la comunicarea acestei hotărâri.

22 Avocatul care l-a reprezentat pe reclamant la judecarea procesului de primă instanță a declarat apel împotriva hotărârii pronunțate, fără a depune o nouă împuternicire pentru susținerea căii de atac. În apel, procedura de citare cu reclamantul este legal îndeplinită:

- A. când s-a dispus citarea reclamantului la domiciliul acestuia;
- B. chiar dacă nu s-a dispus citarea reclamantului, acesta având obligația de a urmări desfășurarea procesului;
- C. când s-a dispus citarea prin publicitate.

23 În cazul unei cereri evaluabile în bani, înregistrată pe rolul tribunalului, micșorarea de către reclamant a cuantumului pretențiilor, la primul termen de judecată, de la 500.000 lei la 100.000 lei, determină:

- A. declinarea competenței materiale în favoarea judecătorei în raport de valoarea modificată a pretențiilor;
- B. declinarea competenței materiale în favoarea judecătorei apreciindu-se că este vorba despre o cerere de plată parțială;
- C. păstrarea competenței tribunalului.

24 Acțiunea prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act de vânzare-cumpărare a unui imobil, atunci când părțile nu au determinat prin antecontract locul executării obligației este de competența teritorială a instanței în a cărei circumscripție:

- A. are domiciliul pârâtului;
- B. este situat imobilul;
- C. are domiciliul reclamantului.

25 În materia nulității actelor de procedură:

- A. nulitatea absolută poate fi invocată din oficiu la termenul la care s-a săvârșit neregularitatea sau la termenul de judecată imediat următor și înainte de a se formula concluzia pe fond;
- B. nulitatea expresă condiționată poate fi înlăturată prin refacerea actului de procedură cu respectarea tuturor condițiilor legale;
- C. nulitatea poate fi acoperită chiar dacă a intervenit decăderea ori o altă sancțiune procedurală.

26 În materia perimării:

- A. perimarea nu operează împotriva persoanelor de drept public;
- B. cursul perimării este suspendat timp de o lună în cazul decesului reclamantului, intervenit în ultimele două luni ale termenului de perimare;
- C. ca efect al perimării apelului, hotărârea de primă instanță devine executorie, dar nu și definitivă.

27 Suspendarea voluntară, când nici una dintre părți, legal citate, nu se înfățișează la strigarea cauzei și nici nu a solicitat judecarea cauzei în lipsă:

- A. poate fi dispusă și în cazul unei acțiuni pornite de procuror;
- B. poate fi dispusă, chiar dacă s-a încuviințat la același termen cererea de amânare formulată de una din părți, pentru lipsă de apărare;
- C. nu poate fi împiedicată prin prezența intervenientului principal, a cărui cerere de intervenție a fost admisă în principiu, la strigarea cauzei, dacă părțile principale, legal citate, nu se prezintă și nici nu au solicitat judecarea cauzei în lipsă.

28 Ordinea corectă de soluționare a excepțiilor este:

- A. excepția nelegalei compunerii, excepția inadmisibilității căii de atac, excepția lipsei de interes în exercitarea căii de atac;
- B. excepția nelegalei compunerii, excepția lipsei lipsei de interes în exercitarea căii de atac, excepția inadmisibilității căii de atac;
- C. excepția inadmisibilității căii de atac, excepția lipsei de interes în exercitarea căii de atac, excepția nelegalei compunerii.

29 Referitor la autoritatea de lucru judecat:

- A. pârâtul nu poate opune reclamantului lucrul judecat într-un litigiu anterior ce are legătură cu procesul în curs, atâta vreme cât cel dintâi s-a purtat între reclamant și o altă persoană;
- B. hotărârea atacată cu contestație în anulare se bucură de autoritate de lucru judecat provizorie până ce va fi înlocuită cu altă hotărâre;
- C. în cazul admiterii excepției autorității de lucru judecat, invocată din oficiu în apel, părții ce a exercitat calea de atac îi poate fi creată o situație mai rea decât cea stabilită prin hotărârea primei instanțe.

30 Renunțarea la calea de atac în fața primei instanțe:

- A. nu poate fi efectuată printr-un înscris autentic;
- B. poate fi efectuată în mod tacit;
- C. poate fi efectuată de către avocatul părții, prezent la pronunțarea hotărârii, dacă acesta este împuternicit în mod expres în acest sens.

31 Termenul pentru exercitarea căii de atac:

- A. curge întotdeauna de la pronunțarea sau comunicarea hotărârii de către instanța care a pronunțat respectiva hotărâre;
- B. este un termen legal, imperativ;
- C. se calculează, de regulă, pe zile calendaristice.

32 Nu poate fi primit apelul:

- A. principal declarat de pârâtul care a executat parțial hotărârea prin care a fost obligat la plata pensiei de întreținere către fiul său minor, cu privire la sumele achitate;
- B. împotriva considerentelor în cazul în care apelantul – reclamant solicită completarea considerentelor primei instanțe cu motive suplimentare pentru admiterea acțiunii;
- C. declarat împotriva încheierii prin care prima instanță a încuviințat probele, atunci când prin calea de atac se critică și soluția pronunțată de prima instanță asupra fondului cauzei.

33 Se poate dispune trimiterea cauzei spre rejudecare, o singură dată, atunci când:

- A. instanța de apel constată că prima instanță a fost necompetentă, iar excepția necompetenței materiale de ordine publică a fost invocată de pârât la al doilea termen de judecată la care a fost legal citat;
- B. curtea de apel în soluționarea recursului constată că tribunalul, în mod eronat, a respins apelul ca tardiv, chiar dacă recurentul solicită anularea deciziei recurate, admiterea apelului și evocarea cauzei pe fond;
- C. instanța de apel constată că în mod eronat prima instanță a admis excepția lipsei calității procesuale active, iar apelantul a solicitat admiterea apelului, anularea sentinței și admiterea acțiunii, în timp ce intimatul nu a exprimat nicio poziție procesuală.

34 Revizuirea este admisibilă atunci când:

- A. acțiunea în pretenții formulată de reclamant a fost respinsă în urma admiterii excepției lipsei calității procesuale active, iar acesta prezintă înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică, care îi dovedeau calitatea de creditor;
- B. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, indiferent dacă continuă să se mai producă consecințele grave ale respectivei încălcări;
- C. acțiunea în revendicare formulată de reclamant a fost respinsă în urma admiterii excepției lipsei calității procesuale active, iar acesta dovedește că a fost împiedicat să se înfățișeze la judecată și să încunoștințeze instanța despre aceasta, dintr-o împrejurare mai presus de voința sa.

35 Împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost admisă o cerere de refuz a executării în România a unei hotărâri judecătorești pronunțată în Franța, în materie civilă și comercială, potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) 1215/2012, partea interesată poate formula:

- A. apel, care este de competența tribunalului;
- B. apel, care este de competența curții de apel;
- C. recurs, care este de competența curții de apel.

36 Într-un proces introdus pe rolul instanței la data de 11.03.2019, apelul declarat împotriva sentinței de fond, trimis prin poștă, este făcut cu depășirea termenului de apel dacă:

- A. este trimis, în ultima zi a termenului de apel, după ora la care activitatea instanței încetează în mod legal;
- B. un exemplar este trimis prin fax, în ultima zi a termenului de apel;
- C. a fost depus la oficiul poștal a doua zi după împlinirea termenului.

37 În jursiprundența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că în cazul strămutării repetate a judecării acțiunii de fond, instanța competentă teritorial să judece cererea de ordonanță președințială în legătură cu respectiva acțiune, este:

- A. instanța în favoarea căreia s-a strămutat prima dată judecata fondului cauzei;
- B. instanța determinată potrivit regulilor generale;
- C. instanța în favoarea căreia s-a strămutat judecata fondului cauzei pentru a doua oară, deoarece a operat prorogarea legală de competență.

38 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României, cu privire la textele legale care reglementează obligativitatea reprezentării și asistării părților prin avocat, în calea de atac a recursului, respectiv obligativitatea redactării cererii de recurs, precum și exercitarea și susținerea recursului numai prin avocat, a reținut că:

- A. scopul urmărit de legiuitor prin instituirea obligației persoanelor fizice de a fi asistate sau reprezentate de avocat la redactarea cererii și motivelor de recurs, precum și în exercitarea acestuia, nu a fost unul legitim;
- B. opțiunea legiuitorului pentru măsura reprezentării și asistării de avocat în etapa recursului nu a fost necesară pentru atingerea scopului urmărit;
- C. această măsură, astfel cum a fost reglementată, nu apare ca fiind proporțională cu scopul legitim urmărit, din perspectiva relației existente între interesul general invocat și cel individual.

39 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. reglementarea privind termenele care trebuie respectate pentru a formula un recurs are ca scop să asigure o bună administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice și că persoanele în cauză trebuie să se aștepte ca aceste norme să fie aplicate, însă reglementarea în cauză sau aplicarea acesteia nu trebuie să împiedice justițiabilul să se prevaleze de o cale de atac disponibilă;
- B. în analiza cererilor care îi sunt adresate se poate oricând substitui instanțelor interne, chiar dacă le revine în primul rând autorităților naționale, în special instanțelor, obligația de a interpreta legislația internă;
- C. în situația în care un reclamant dispune eventual de mai multe căi de atac efective este obligat să parcurgă toate aceste proceduri anterior sesizării Curții.

40 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că:

- A. pentru a determina dacă, în aplicarea articolului 16 din Regulamentul nr.1393/2007, noțiunea „act extrajudiciar” cuprinde doar actele întocmite sau certificate, în lipsa unei proceduri judiciare, de o autoritate publică sau de un funcționar public ori dacă se extinde până la a cuprinde și actele private, este necesar să se țină seama, în conformitate cu o jurisprudență constantă, de contextul articolului 16 menționat și de obiectivele urmărite de acest regulament, precum și, dacă este cazul, de geneza sa;
- B. noțiunea de „act extrajudiciar” prevăzută de Regulamentul nr.1393/2007, trebuie considerată o noțiune autonomă de drept al Uniunii, astfel că trebuie să primească o accepțiune largă, însă limitată numai la actele autentice sau sub semnătură privată, intervenite în cadrul unei proceduri judiciare;
- C. noțiunea „act extrajudiciar”, în sensul articolului 16 din Regulamentul nr.1393/2007, trebuie interpretată ca incluzând documentele întocmite sau certificate de o autoritate publică sau de un funcționar public, nu și actele sub semnătură privată a căror transmitere formală către destinatarul lor care locuiește în străinătate este necesară pentru exercitarea, pentru dovada sau pentru garantarea unui drept sau a unei pretenții juridice în materie civilă sau comercială.

- 41 În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a reținut că în analiza unei cereri având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care țină loc de act de vânzare – cumpărare, instanța de judecată:**
- trebuie să verifice numai dacă una dintre părțile care au încheiat o promisiune bilaterală de vânzare refuză în mod nejustificat să încheie contractul promis;
 - poate concluziona că existența unor dificultăți în întocmirea documentației cadastrale, relevate cu prilejul judecării, nu echivalează cu lipsa refuzului părâtului – promitent vânzător;
 - pentru a face aplicarea dispozițiilor art. 885 alin.(1) NCC, are obligația de a constata în prealabil că în unitatea administrativ-teritorială în care este situat terenul ce face obiectul antecontractului de vânzare au fost finalizate lucrările de cadastru și au fost deschise cărțile funciare.
-
- 42 Cu referire la Legea nr.10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României a reținut că:**
- după intrarea în vigoare a Legii nr.112/1995 a fost interzisă vânzarea imobilelor din categoria prevăzută la art.2 alin.(1) lit.b) din Legea nr.10/2001 și că nici o dispoziție legală nu a prevăzut nulitatea unor asemenea contracte de vânzare-cumpărare;
 - repunerea în termenul de acceptare a moștenirii, pentru bunurile preluate abuziv de statul totalitar, cu încălcarea dreptului de proprietate al titularilor, are ca finalitate respectarea principiului restitutio in integrum, fiind în deplină concordanță cu garantarea dreptului de proprietate privată;
 - prevederile art.45 alin.(2) din Legea nr.10/2001 nu încalcă dispozițiile constituționale privind protecția proprietății private, de vreme ce prevederea legală criticată recunoaște validitatea titlului de proprietate al dobânditorului de bună-credință al unui imobil preluat de stat fără titlu valabil, recunoscând, în același timp, și titlul proprietarului inițial, indiferent de condițiile art.2 alin.(2) din același act normative.
-
- 43 A., suferind de o afecțiune oncologică în fază terminală, întocmește un testament autenticat, prin care, printre altele, dispune cu privire la cabana, proprietatea sa din Bucegi, în felul următor: „Las cabana de la munte bunului meu prieten, D., pe care l-am cunoscut la spital, să se folosească de ea cum știe mai bine, să o întrețină și să o înfrumusețeze. La moartea lui, doresc să primească cabana nepotul meu de fiu, F., preot, care mi-a acordat alinare în ultimele luni, prin sfaturi, spovedanie și împărtășanie. De altfel, acesta a avut aceeași grijă și față de bunul meu prieten, D., cât eram amândoi în spital, suferind de aceeași boală necruțătoare”.**
După decesul lui A., survenit în urma bolii, fiul său, C., introduce în contradictoriu cu F., o acțiune în nulitatea legatului, susținând că au fost încălcate condițiile prevăzute de lege în materia legatelor, referitoare la incapacitățile speciale.
Investită fiind cu soluționarea acțiunii în nulitate, judecătoria:
- admite acțiunea și anulează legatul pentru incapacitatea de a primi a lui F.;
 - admite acțiunea și anulează legatul pentru incapacitatea de a dispune a lui D.;
 - respinge acțiunea, constatând că legatul respectă condițiile legale din materia legatelor, referitoare la incapacitățile speciale.
-
- 44 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul tribunalului reclamanții H.D. și H.E. au chemat în judecată Municipiul București prin Primar General solicitând instanței soluționarea pe fond a notificării înregistrate la BEJ Ezer&Popescu sub nr. 1559/13.07.2001, în sensul constatării dreptului de proprietate al reclamanților asupra imobilului situat în București, sector 6 și restituirea în natură a acestui imobil. În măsura în care restituirea în natură nu este posibilă, solicită obligarea părâtului la emiterea Dispoziției de acordare de măsuri reparatorii prin echivalent.**
În motivare, reclamanții au arătat că sunt moștenitorii numitului H.K., care a formulat notificarea nr. 1559/2001. Imobilul notificat a fost proprietatea numitului H.L., decedat la data de 03.05.1932, ai cărui moștenitori sunt: H.W., în calitate de soție supraviețuitoare, cu cota de 2/8; H.K. (autorul reclamanților) în calitate de fiu, cu cota de 3/8 și H.C., în calitate de fiică, cu cota de 3/8. Numita H.W., a decedat la data 09.01.2001, H.K. fiind unicul moștenitor al acesteia. Imobilul notificat a fost naționalizat prin Decretul nr. 92/1950.
Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a arătat că imobilul nu poate fi restituit în natură, în prezent, pe fosta proprietate fiind construit un bloc de locuințe.
Sușinerile părților cu privire la situația de fapt sunt dovedite în dosar.
Soluționând cauza, tribunalul:
- admite în parte acțiunea, obligă pârâtul să emită, în favoarea reclamanților, dispoziție motivată privind acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent pentru imobilul situat în București, sector 6;
 - admite în parte acțiunea, obligă pârâtul să emită, în favoarea reclamanților, dispoziție motivată privind acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent pentru cota de 5/8 din imobilul situat în București, sector 6;
 - admite în parte acțiunea, obligă pârâtii să emită, în favoarea reclamanților, dispoziție motivată privind acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent pentru cota de 3/8 din imobilul situat în București, sector 6.

45 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 26.10.2018 reclamantul B.V. a solicitat obligarea pârâtului Municipiul București prin Primar General să emită dispoziție care să conțină propunerea de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent pentru terenul în suprafață de 240 m.p. situat în București, sector 6.

În motivare, reclamantul a arătat că solicită soluționarea pe fond a notificării nr.980/13.01.2001, de către instanța de judecată, deoarece nesoluționarea până în prezent a notificării de către unitatea deținătoare echivalează cu un refuz nejustificat al acesteia de soluționare.

Reclamantul a mai arătat că este moștenitorul părinților săi, B.I. și B.L., care au dobândit dreptul de proprietate asupra terenului în suprafață de 240 m.p. situat în București, sector 6, printr-un act sub semnătură privată încheiat în 3.09.1957. Terenul a fost preluat prin Decretul nr.104/1989, pe numele autorilor reclamantului, aceștia fiind menționați în decretul de expropriere cu teren în suprafață de 240 m.p.

În prezent, pe terenul ce a constituit proprietatea părinților se află construit un bulevard.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art.35 alin.3 din Legea nr.165/2013.

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția de tardivitate a acțiunii, iar pe fond a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, arătând că, potrivit datelor afișate pe site și comunicate către ANRP, mai are de soluționat un număr de peste 5.000 de notificări, iar notificarea formulată de reclamant se află în curs de soluționare.

Soluționând cauza, tribunalul:

- A. admite excepția tardivității și, în consecință, respinge acțiunea ca tardivă;
- B. admite acțiunea, obligă pârâtul să emită, în favoarea reclamantului, dispoziție motivată privind acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent pentru imobilul situat în București, sector 6, compus din teren în suprafață de 240 m.p.;
- C. admite excepția tardivității și, în consecință, respinge acțiunea ca prescrisă.

- 46 Soluționând conflictul negativ de competență ivit între Judecătoria Sectorului 4 București și Judecătoria Râmnicu Vâlcea, în legătură cu un proces vizând instituirea interdicției de a înstrăina sau greva cu orice sarcină imobilul apartament, precum și asupra oricărui imobil deținut în proprietate de către pârâți, până la achitarea împrumutului, Înalta Curte de Casație și Justiție, în jurisprudența sa, a reținut că:**
- Judecătoria Sectorului 4 București este competentă, deoarece cererea de chemare în judecată se introduce la instanța în a cărei circumscripție domiciliază pârâtul, dacă legea nu prevede altfel, iar pârâții își au domiciliul în București, chiar dacă aceștia nu au invocat excepția necompetenței;
 - dispozițiile art. 131 Nou C. proc. civ. trebuie interpretate în sensul că, dacă pârâții nu au invocat excepția necompetenței teritoriale, Judecătoria Râmnicu Vâlcea trebuia să constate că este competentă tocmai pentru acest motiv, întrucât prin lege s-a urmărit ca excepția necompetenței teritoriale relative să fie lăsată doar la îndemâna pârâtului, nu și la aprecierea instanței;
 - acțiunea dedusă judecătii este o acțiune reală, guvernată de norme cu caracter de ordine publică ce reglementează materia competenței teritoriale exclusive, competență care aparține instanței în circumscripția căreia se află situat imobilul, respectiv Judecătoria Sectorului 4 București, fără a fi necesar ca pârâții să fi invocat excepția necompetenței teritoriale.
-
- 47 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, analizând sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinsă în art.XVIII alin.(2) din Legea nr.2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă:**
- și-a reconsiderat jurisprudența în raport cu art.XVIII alin.(2) din Legea nr.2/2013, datorită reevaluării standardului de protecție pe care îl asigură art.16 alin.(1) și art.21 alin.(3) din Constituție, în sensul reducerii marjei de apreciere a legiuitorului în domeniul căilor extraordinare de atac și al sporirii garanțiilor care însoțesc accesul liber la justiție în condițiile în care și căile extraordinare de atac reprezintă un aspect al accesului liber la justiție;
 - a reținut că, din moment ce o judecată parcurge două etape procesuale devolutive (judecata în primă instanță și apelul), stabilirea de către legiuitor a unui prag valoric pentru accesul la recurs nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii;
 - a apreciat că legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului, reglementând anumite situații în care nu se poate formula recurs, iar acest tratament juridic diferit poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, în virtutea principiului separației puterilor în stat.
-
- 48 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 15.03.2015, la judecătoria, reclamanta Asociația de Proprietari X I-a chemat în judecată pe pârâtul Y, solicitând obligarea acestuia la plata cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 1.01.2010 – 1.01.2012. Judecătoria a admis în parte acțiunea, obligând pe pârât la plata cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 1.01.2010 – 1.01.2011, respingând restul pretențiilor ca nefondate, prin sentința pronunțată la 1.07.2017. În cauză, reclamanta a declarat apel, solicitând admiterea acțiunii în integralitate. Tribunalul, prin decizia pronunțată la 06.03.2018, a admis apelul reclamantei, a anulat hotărârea primei instanțe, și, rejudecând, a invocat din oficiu excepția autorității de lucru judecat, pe care a admis-o, respingând acțiunea pentru existența lucrului judecat.
Reclamanta Asociația de Proprietari X a declarat recurs împotriva acestei decizii, unicul motiv de recurs indicat fiind acela că instanța de apel i-a înrăutățit situația în propria cale de atac.
Curtea de Apel:**
- va invoca excepția nulității recursului, pe care o va admite și va constata nulitatea recursului pentru lipsa motivării;
 - va respinge recursul ca nefondat, reținând că în cauză nu a fost încălcat principiul non reformatio in peius (neînrautățirea situației în propria cale de atac);
 - va invoca excepția inadmisibilității recursului, pe care o va admite și va respinge recursul ca inadmisibil.

49 Prin cererea de chemare în judecată, introdusă pe rolul Judecătoria Constanța, reclamantul a solicitat constatarea nulității relative a antecontractului de vânzare-cumpărare încheiat între părți, cu privire la un teren situat în Sectorul 3 București, precum și repunerea părților în situația anterioară, prin restituirea de către pârâtă, cu domiciliul în Constanța, a sumei de 45.000 lei, achitată cu titlu de avans.

Judecătoria Constanța a admis excepția necompetenței teritoriale, trimițând dosarul Judecătoria Sectorului 3 București, pentru soluționarea cauzei, în raport de locul situării terenului. La rândul său, Judecătoria Sectorului 3 București a admis excepția necompetenței teritoriale și a declinat cauza în favoarea Judecătoria Constanța, în raport de domiciliul pârâtului.

Prin decizia pronunțată, Înalta Curte de Casație și Justiție, în soluționarea conflictului negativ de competență:

- a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoria Constanța, reținând că fiind vorba de o competență teritorială alternativă, alegerea competenței aparținea reclamantului;
- a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoria Sectorului 3 București reținând că judecătoria a fost investită cu o acțiune reală imobiliară, sens în care este competentă să judece dosarul instanța de la locul situării terenului;
- a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Constanța reținând că obiectul judecătoria îl constituie nulitatea antecontractului de vânzare-cumpărare încheiat între părți, prețul vânzării fiind convenit la suma de 107.000 euro.

50 Prin acțiunea înregistrată pe rolul judecătoria reclamanta A le-a chemat în judecată pe pârâtele B și C solicitând instanței să dispună obligarea pârâtei B la plata sumei de 100.000 lei și a pârâtei C la plata sumei de 50.000 lei reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a terenurilor în suprafață de 1200 m.p. și 297 m.p..

Reclamanta a arătat că printr-o hotărâre anterioară, definitivă, cele două pârâte au fost obligate să-i respecte proprietatea și posesia terenurilor, pârâta B pentru suprafața de 1200 m.p, iar pârâta C pentru suprafața de 298 m.p., astfel că cele două pârâte folosesc terenul fără drept.

Judecătoria a admis în parte cererea de ajutor public judiciar formulată de reclamantă și a dispus reducerea taxei judiciare de timbru datorate pentru cererea de chemare în judecată de la suma de 4105 lei la suma de 1000 lei.

Prin hotărârea pronunțată judecătoria a admis în parte acțiunea, a obligat pe pârâta B la plata sumei de 50.000 lei și pe pârâta C la plata sumei de 25.000 lei reprezentând despăgubiri; a obligat pârâtele, în solidar, la plata către stat a sumei de 3105 lei reprezentând ajutor public judiciar acordat reclamantei.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel pârâtele, invocând greșita lor obligare, la plata către stat a sumei ce a format obiectul ajutorului public judiciar.

Instanța de apel:

- a admis apelul, a schimbat în parte sentința apelată înlăturând din sentință mențiunea privind obligarea pârâtelor la plata către stat a sumei reprezentând ajutor public judiciar acordat reclamantei, reținând că obligația de restituire a ajutorului public judiciar către stat revine reclamantei;
- a admis apelul, a schimbat în parte sentința apelată, în sensul că a obligat pârâta B la plata către stat a sumei de 1035 lei și pârâta C la plata către stat a sumei de 57, 50 lei;
- a respins apelul.